

31 Μαΐου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Μ. ΚΑΣΑΠΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 547/93)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική Πράξη — Ιεραρχική προσφυγή — Απαράδεκτη η παράλληλη άσκηση ιεραρχικής προσφυγής και ένδικης προσφυγής — Η καθ' ης η ιεραρχική προσφυγή πράξη χάνει την εκτελεσιτότητά της με την άσκηση της ιεραρχικής προσφυγής.

5

Οι αιτητές επεδίωξαν με την προσφυγή την ακύρωση του διαχωρισμού της γης τους σε οικοπέδα, λόγω των όρων που τον συνόδευαν, ενώ ταυτόχρονα είχαν ασκήσει ιεραρχική προσφυγή ενώπιον του Υπουργικού Συμβουλίου κατά της ίδιας πράξης.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Στη *Nicos Pelides v. Republic* 3 R.S.C.C. 13, αποφασίστηκε ότι δεν είναι παραδεκτή η παράλληλη άσκηση ιεραρχικής προσφυγής και προσφυγής ενώπιον του δικαστηρίου. Οι λόγοι είναι έκδηλοι. Μετά την άσκηση ιεραρχικής προσφυγής το αίτημα (σ' αυτή την περίπτωση η αίτηση για πολεοδομική άδεια) τίθεται εκ νέου επί τάπητος και η απόφαση της πρώτης αρχής χάνει την εκτελεσιτότητά της. Η αρχή που υιοθετείται στην *Pelides* (ανωτέρω) τυγχάνει καθολικής εφαρμογής εφόσον μετά την άσκηση ιεραρχικής προσφυγής η εικαζόμενη διοικητική απόφαση χάνει τον τελικό της χαρακτήρα και την εκτελεσιτότητά της.

15

20

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ζαντή ν. Επάρχου Λευκωσίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4841,

5   *Xenofontos ν. Republic 2 R.S.C.C. 89,*

Kyriacou ν. C.B.C. (1965) 3 C.L.R. 482,

Justice Party ν. Republic (1986) 3 C.L.R. 187,

10

Pelides ν. Republic 3 R.S.C.C. 13,

A.I.D.A. Rentals Ltd. ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 487,

15

Πολυδώρου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 371.

Προσφυγή.

20   Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση βάσει της οποίας χορηγήθηκε άδεια για την υποδιαίρεση γης των αιτητών σε οικοπέδα.

Κ. Χ" Ιωάννου, για τους Αιτητές.

25   Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30   ΠΙΚΗΣ, Δ.: Το αντικείμενο της προσφυγής, όπως προσδιορίζεται στο αίτημα για θεραπεία, δεν αποκαλύπτει ούτε εκθέτει πράξη, απόφαση ή παράλειψη υποκείμενη σε αναθεώρηση βάσει του άρθρου 146.1 του Συντάγματος. Η προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση ότι η προσφυγή στερείται παραδεκτού αντικειμένου ευσταθεί. Το ακροσφαλές της προσφυγής καταφαίνεται από το ίδιο το κείμενο του αιτητικού της προσφυγής.

40   Με την θεραπεία "Α" επιδιώκεται η ακύρωση της απόφασης της Πολεοδομικής Αρχής, ημερομ. 30/4/93, βάσει της οποίας χορηγήθηκε άδεια για την υποδιαίρεση γης των αιτητών σε οικοπέδα. Η προσφυγή στρέφεται εναντίον των όρων υποδιαίρεσης. Η απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο της θεραπείας "Α" είναι εκτελεστή και θα μπορούσε να αποτελέσει εκ πρώτης όψεως το αντικείμενο αναθεώρησης βάσει του Άρθρου 146.1. Όπως επεξηγείται στην *Ζαντή ν.*

Επάγγελου Λευκωσίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4841, “Η πολεοδομική άδεια συνιστά αυτοτελή πράξη, εκτελεστική σε όλη την έκτασή της, καθοριστική για τα δικαιώματα του ιδιοκτήτη να προβεί σε ανάπτυξη της γης στην οποία αναφέρεται.”

5

Όμως η απόφαση έχασε την εκτελεσιτότητά της λόγω της άσκησης (εκ μέρους των αιτητών) ιεραρχικής προσφυγής οπότε η απόφαση απώλεσε τον τελικό και καθοριστικό της χαρακτήρα για τα δικαιώματα των αιτητών. Ο νόμος παρέχει ευρείες εξουσίες στο Υπουργικό Συμβούλιο, το όργανο ενώπιον του οποίου ασκείται ιεραρχική προσφυγή, για αντιμετώπιση των θεμάτων που εγείρονται με την αρχική αίτηση (Βλ. Άρθρο 31 (2) του περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμου του 1972 (Ν 90/72)). Όπως επισημαίνεται στην **Ζαντή** (ανωτέρω) ο νόμος εξασφαλίζει στον επηρεαζόμενο από πολεοδομική απόφαση διοικούμενο δικαίωμα προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο (Άρθρο 45) καθώς και άσκησης ιεραρχικής προσφυγής.

10

15

Η θεραπεία “B” στρέφεται κατά της παράλειψης του Υπουργικού Συμβουλίου να αποφασίσει και δώσει απάντηση στην ιεραρχική προσφυγή της 24/5/93 με αίτημα την ανύρωσή της. Η θεραπεία “B” δεν είναι διατυπωμένη με σαφήνεια· προκύπτει όμως από το κείμενο της ότι αποβλέπει στην ανύρωση της παράλειψης των καθ’ ων η αίτηση να αποφασίσουν τα εγερόμενα θέματα. Στην απαντητική αγόρευση του δικηγόρου των αιτητών επεξηγείται ότι η καθυστέρηση του Υπουργικού Συμβουλίου να δώσει τελική απάντηση στην ιεραρχική προσφυγή συνιστά σιωπηρή απόρριψη του αιτήματος οπότε ανήνεται να νοηθεί ότι η θεραπεία “B” στρέφεται εναντίον της σιωπηρής άρνησης του αιτήματος από το Υπουργικό Συμβούλιο.

20

25

Προς επίρρωση των θέσεών τους οι αιτητές έχουν επικαλεστεί απόσπασμα από τον Στασινόπουλο - ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ, 4η έκδοση, σελ. 194 όπου γίνεται αναφορά σε ελληνικές νομοθετικές διατάξεις που προβλέπουν ότι σε ορισμένους τομείς διοικητικής αρμοδιότητας η αδράνεια της Διοίκησης για ορισμένο χρόνο τεκμηριώνει αρνητική απόφαση. Στην Κύπρο δεν ισχύουν ανάλογες διατάξεις ούτε υπάρχει σιδηρότοπος σ’ αυτή την υπόθεση που να υποδηλώνει αδράνεια στην αντιμετώπιση του αιτήματος. Μετά τη λήψη της ιεραρχικής προσφυγής το Υπουργικό Συμβούλιο γνωστοποίησε στους αιτητές ότι αυτή παρατέμφθηκε στο Υπουργείο Εσωτερικών για εξέταση, σύμφωνα με την καθιερωμένη διαδικασία (επιστολή 3/6/93) γεγονός που βεβαιώνεται με μεταγενέστερη επιστολή του Υπουργείου Εσωτερικών (επιστολή 1/7/93) με την οποία τους πληροφορούν ότι η προσφυγή τους μελετάται και ότι θα επικοινωνήσουν μαζί τους μετά την συμπλήρωση της εξέτασης.

30

35

40

Η θεραπεία η οποία επιδιώκεται δε συναρτάται με το Άρθρο 29 του Συντάγματος και με την έκδοση διαταγής για τερματισμό παράλειψης παροχής αιτιολογημένης απάντησης μέσα στο χρονικό διάστημα των 30 ημερών. Η θεραπεία αποβλέπει στην ακύρωση εξυπακουόμενης αρνητικής απόφασης η οποία δεν υφίσταται. Επίσης με την θεραπεία "B" δεν προσβάλλεται εκτελεστή παράλειψη, δηλαδή παράλειψη εκπλήρωσης καθήκοντος ή υποχρέωσης για διοικητική δράση που επιβάλλεται από τον νόμο. [Βλ. μεταξύ άλλων *Xenofontos v. Republic* 2 R.S.C.C. 89, *Kyriacou v. C.B.C.* (1965) 3 C.L.R. 482 και *Justice Party v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 187].

Στην *Nicos Pelides v. Republic* 3 R.S.C.C. 13, αποφασίστηκε ότι δεν είναι παραδεκτή η παράλληλη άσκηση ιεραρχικής προσφυγής και προσφυγής ενώπιον του δικαστηρίου. Οι λόγοι είναι έκδηλοι. Μετά την άσκηση ιεραρχικής προσφυγής το αίτημα (σ' αυτή την περίπτωση η αίτηση για πολεοδομική άδεια) τίθεται εκ νέου επί τάπητος και η απόφαση της πρώτης αρχής χάνει την εκτελεσιμότητά της. Η αρχή που υιοθετείται στην *Pelides* (ανωτέρω) τυγχάνει καθολικής εφαρμογής εφόσο μετά την άσκηση ιεραρχικής προσφυγής η εκκαλούμενη διοικητική απόφαση χάνει τον τελικό της χαρακτήρα και εκτελεσιμότητα. [Βλ. επίσης *A.I.D.A. Rentals Ltd. v. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 487].

Οι καθ' ων η αίτηση επίσης αμφισβητούν το παραδεκτό της αναθεώρησης του αντικειμένου της θεραπείας "B" επικαλούμενοι την αρχή που απαγορεύει την προσβολή με το ίδιο ένδικο μέσο περισσότερων της μιας εκτελεστών διοικητικών πράξεων. Μόνη εξαίρεση στον κανόνα αποτελεί η ύπαρξη συνάφειας μεταξύ των δυο πράξεων με την έννοια που ενέχει ο όρος σ' αυτό το πεδίο δικαίου. (Βλ. ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ, 1929-1959, σελ. 274, Θ. ΤΣΑΤΣΟΥ - ΑΠΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ, σελ. 357, και *Πολυδώρου ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 371. Η ένσταση θα είχε αντικείμενο αν οι αποφάσεις που προσβάλλονται με το αιτητικό "Α" και "B" ήταν εκτελεστές διοικητικές αποφάσεις ή παραλείψεις που δεν είναι η περίπτωση. Επομένως η ένσταση η οποία έχει προβληθεί έχει μόνο θεωρητικό χαρακτήρα.

Η προσφυγή στερείται αντικειμένου και απορρίπτεται με έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.